

De re mutualista

per

A. ANDREU CABESTANY

LA Mutual del Sindicat de Metges de Catalunya és, avui, una de les institucions de previsió i assegurança més ben arrelades, i, com el roure, de vida més potent, per l'esperit altament moral que l'anima, per aquelles seguretats, que la seva perfecta organització dóna, a tots els qui en som els seus components.

En l'eterna lluita entre l'home i la societat, és aquesta la qui sempre triomfa, no sols perquè té més força, perquè pot, sinó perquè sap més; per això, l'home conscient, el ciutadà, s'associa cada dia més, per a, d'aquesta manera, conquerir més franques i millor les seves necessitats humanes, llançant l'esperit cap a noves plasmacions socials. Ja que una vida miserable, d'inhumanes explotacions, d'economies vergonyants, d'abstinències amorals, fan o no fan la riquesa material de la bèstia humana; si la fan, no sempre es conserva, però, això sí, sempre ensutzen l'ànima ja negra, de qui, amb tals mitjants la conquereix; puix, l'avarícia personal, l'egoisme humà, és la més trista característica que, per dissort, encara hi ha qui conserva de l'home primitiu, del *troglodita*; hi ha l'*avar*, al qual pot aplicar-se la dita que *sols dóna profit i utilitat quan és mort*.

No discutim l'herència material com a causa i factor important de la nostra incultura, del nostre endarreriment social; no discutim tampoc, que un percentatge esgarrifós del vici i dels mals costums ciutadans és integrat pels *hereus* mal criats i incultes de cases bones, aquesta *gente bien* que només sap malgastar el que no ha guanyat.

El cert és que una de les característiques més racials de la nostra terra és el seny, l'esperit de previsió en la cultura i el treball nostrats, les sembrades i plantacions immenses de totes les nostres terres, qui són empori de riquesa, les nostres institucions bibliogràfiques, qui són empori

de cultura, les nostres germandats de beneficència, socors i ajut, qui són empori d'humanitat; tot un llevat d'esperit sindical amarat pels temps passats.

Aquest seny i previsió, aquest llevat dels segles, és el nervi, l'esperit i el motor de la nostra Mutual, a la qual pertanyem, i ens posa a soplug dels temporals de la vida, de les contrarietats i dissorts que porta la vida als desgraciats i poc sortosos, que podem ésser qualsevol de nosaltres. Previsió i seny, que orienta la vida dels nostres temps, cap a la consecució de nous principis de justícia social, més congruents amb la moral i el benestar d'homes i pobles; puix que apropa i agermana els homes, els fa més solidaris, més bons i més humans, esmola de l'esperit llur les asprors que dóna la solitud; els deslliura de la incertitud trista i boirosa del demà incert i anònim, els aclareix la vida fins a l'enllà de la vellesa, garantint-los, esdevingui el que esdevingui, el seu passament amb dignitat, fa que mirin més tranquils a la Parca traïdora, que les seves hores del viure siguin més dolces, sense l'amargor i la ferida punyent del dubte de la vida dels seus, que, si amb ell viuen noblement, sense ell també viuran amb noblesa de cor, decentment; puix, si avui ell sacrifica unes pessetes, que en la dissort aprofiten a uns companys, qui són germans de vida i de treball, aqueixes pessetes, que ell dóna avui amb amor, són ciment que assegura el seu esdevenidor, fent-li la vida d'amor i de treball més planera i més tranquil·la.

No sols per altruisme, que és delectança de l'esperit, tots els companys conscients de l'estat i tendències socials presents, sinó fins per egoisme, han d'estar inscrits en tots els Grups de la nostra Mutual Mèdica, per amor a tota la seva vida, per estimar a les persones més cares al seu